

येन्द्राग्नं यद् गृह्णाति न वा ऋतुपह्नाणामनु वष्टुक-
र्त्तन्वेतेभ्यो वा ऐन्द्राग्नं यद् ग्रहीष्यन् भवति
तदास्यैन्द्राग्ने नैवातुवष्टुकता भवति यद्वैन्द्राग्नं यद्
गृह्णाति सर्वं वा इदं प्राजीजनद्य ऋतुपह्नाणपहीत्
इदं सर्वं प्रजनयेदमेवैतत् सर्वं प्राणोदानयोः प्रति-
ष्ठापयति तदिदं सर्वं प्राणोदानयोः प्रतिष्ठितमिन्द्राग्नी
हि प्राणोदानाविमे हि द्यावापृथग्वी प्राणोदानावनयो-
र्हीतं सर्वं प्रतिष्ठितम् । यद्वैन्द्राग्नं यद् गृह्णाति ।
सर्वं वा इदं प्राजीजनद्य ऋतुपह्नाणपहीत् इदं
सर्वं प्रजनयान्नमेवैतत् सर्वस्मिन् प्राणोदानौ दधाति
ताविमावस्मिन् दधस्मिन् प्राणोदानौ हितौ । अथातो
गृह्णात्येव । इन्द्राग्नी आगतं सुतं गोभिर्भोवरेण्यम् ।
अस्य पातं धियेषिता । उपयामगृहीतोऽस्यैन्द्राग्नि-
भ्यां त्वं ते यो निरिन्द्राग्निभ्यां त्वेति सादयतीन्द्रा-
ग्निभ्यां हेनं गृह्णाति । अथ वैश्वदेवयद् गृह्णाति । सर्वं
वा इदं प्राजीजनद्य ऋतुपह्नाणपहीत् यद्वा तावदेवा
भविष्यन्न प्राजनिष्यन् । अथ यद्वैश्वदेवं यद् गृह्णाति ।
इदमेवैतत् सर्वस्मिन् प्रजा यथायथं व्यवसृजति तस्मा-
दिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्त्तन् प्रजायन्ते शुक्रपालेण
गृह्णात्येव वै शुक्रो य एष तपति तस्य ये रश्मयस्ते विश्वे
देवास्तस्मात्शुक्रपालेण गृह्णाति । अथातो गृह्णात्येव यो
कावचर्षणीधृतो विश्वे देवाश्च आगत । दावांसौ दाशुषः
सुतम् उपयामगृहीतोऽसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य एष ते
योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति सादयति विश्वेभ्यो हेनं
देवेभ्यो गृह्णाति" ।

ऋतुधा अथ० बोधार्थे वा० यात् । काले काले इत्याद्यर्थे
“ऋतवस्त ऋतुधा पर्वं शमितारो विधासतु” यजु०
२२, ४०, “ऋतुधा ऋतौ ऋतौ काले काले” वेददी० ।
“या ते गात्राणां ऋतुधा लणोमि” ऋ० १, १६२, १६ ।

ऋतुपति पु० इत० । वचनकाले तस्य सर्वतु पुं प्रथमतयात्
“ऋतूनां कुसुमाकरः” गीतायां भगवद्भिभूतत्वे नोक्ते च
तथात्वम् । ऋतुनायादयोऽप्यत्र । [सिवर्तुपर्यये] मनुः ।

ऋतुपर्यय पु० ईत० । ऋतूनां परिपाद्या मनने । “स्य-
ऋतुपा पु० ऋतुन् पाति निर्वाहकतया, ऋतुषु सोमं पिबति
ऋतुभिर्भुङ्क्तिः सृष्ट सोमं पिबतीति वा पा-पालने पा-
पाने वा क्रिप् । वर्षपालके तथाभूतसोमपातरि च । इन्द्रे
“उत ऋतुभिर्भुङ्क्ताः पाहि सोममिन्द्र !” ऋ० १, ४७, २
ऋतुयाजदेवे च । “सजोपा इन्द्र ! वरुणेन सोमम्

सजोगाः पाहि गर्वणोमरुद्धिः । अप्ये पाभिर्भुङ्क्ताभिः
सजोपाः” ऋ० ४, २४, ७ । “ऋतुपाभिः ऋतुयाजदेवैः” भा०

ऋतुपात्र न० ऋतुदृष्टिः पातम् । आश्रये श्रीपणीष्टि
भवे वा यज्ञिये यद्गृह्णे पातभेदे तदाकारश्च “ऋतुपाले
पूर्वं सुकृष्णकराजतो उभयतोमुखे काष्ठयमये आश्रये
वा” कात्या० ८, २, १२ उक्तः । “पूर्वं आपवणस्याख्याः
पूर्वं हे ऋतुपह्नाले योजनीये सुकृष्णकरस्येवाकारोय
योस्ते अप्ये मूले च मुखं ययोको द्विमुखे इत्यर्थः ।
काष्ठयमये श्रीपणीष्टिविकारौ आश्रये वा पिप्पलहृण-
काठनिर्मिते वा” कर्कः । “तद्यन्मरुतवीयान् गृह्णाती-
त्युपक्रम्य । “तस्मादाश्रये ऋतुपाले स्थातां काष्ठयमये
स्येय भवतः” शत० ४, २, २, ४ ।

ऋतुप्राप्त लि० ऋतुस्तद्योग्यः पुष्पादिः प्राप्नोऽनेन विठान्तस्य
परि० । फलेपही अर्बन्धहणे ।

ऋतुबल पु० ऋतौ ऋतुभेदे बलं यस्य । शिशिरादिषु बलशुक्ल-
रव्यादिपक्षेभु ते च यथा । “शशिशुक्रजुजुप्तुसुरवः शि-
शिरादिषु । भवन्ति कालवर्तिनो योग्ये सूर्यस्तथैव च” श्वेतो० ।

ऋतुमत् लि० ऋतुस्तकालयोग्यप्रशस्तपुष्पफलादिर्भोज्यतया-
ऽप्यस्य ऋतु+प्राशस्ये मःप् । १ प्रशस्तं फलपुष्प-
भोजनम् । “कलुन्ते हाका ऋतव ऋतुमान् भवति यएवं-
विद्वान् ऋतुपक्षविधं समीपास्ते” छा० ७० । “आर्त्तवै
भौगैश्च सम्पन्नो भवति” भा० । ऋतुकाले शयजनीयपिण्ड-
भेदे पु० । “अग्निष्वात्तानृत्तमतोहवामहे” यजु० १८,
६१ । ऋतुः स्त्रीरजःकालः प्राप्तत्वेनाख्यस्याः मःप्
स्त्रियां ङोप् । श्रुतिवत्त्वात् स्त्रीधर्माण्यां स्त्रियाम्
“काममामरणात् तिष्ठेत् गृहे कन्यर्त्तुमत्यपि” मनुः ।
“तत्र प्रथमदिवसे ऋतुमत्यां मैथुनगमनमनामुष्यं पुंशं
भवति” सुश्रु० । “उपाध्यायानी ते ऋतुमती उपाध्यायश्च
प्रोषितोऽस्या वयावमृत्तुर्भव्यो न भवति तथा क्रियताम्”
भा० आ० २४० । ऋतुमत्या धर्म्मश्च आर्त्तवश्यदे
उक्तः । विशेषस्तयम् “स्त्रीधर्म्मिणी तिरासन्तु स्वं
सुखं नैव दर्शयेत् । स्ववक्तुं श्राययेन्नापि भावत् स्नाता
न शृङ्खितः । सुस्नाता भर्त्तृवदनमोक्षतेऽप्यस्य न कश्चित् ।
अथ वा समक्षि ध्यात्वा पतिं भातुं विलोकयेत्” काशीख० ।

ऋतुमयी लि० ऋतुप्रसुरा चितिः ऋतुः+पासुर्ये मयट् ङोप् ।
ऋतुप्रधाने चितिभेदे तदुपधानप्रकारः शत० ब्रा० ८, १,
२, १० उक्तः यथा “अथ उत्तरतः यीश्वस्तासां प्रथमा,
वर्णा द्वितीया, हेमन्तस्तृतीया, हेमन्तश्चतुर्थी, वर्षाः पञ्चमी